

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/15/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3214010224
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Krč-Šebera
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3214010224.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a sudcov JUDr. Rastislava Vranku a JUDr. Romana Hargaša v trestnej veci proti obžalovanému C. C. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., prejednal na verejnom zasadnutí dňa 3. februára 2016 odvolanie obžalovaného C. C. proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 11. februára 2015, sp.zn.5T/20/2014, a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. sa napadnutý rozsudok z r u š u j e vo výrokoch o treste v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa u obžalovaného C. C. podľa § 44 Tr. zák. u p ú š ť a od uloženia súhrnného trestu, pretože tresty uložené obžalovanému skoršími rozsudkami, a to trestným rozkazom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp.zn.0T/8/2014 zo dňa 5.3.2014 a rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp.zn.0T/19/2014 zo dňa 30.7.2014, považuje na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela za dostatočné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 11. februára 2015 sp.zn.5T/20/2014 bol obžalovaný C. C. uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

-dňa 12.12.2013 v čase o 20.20 hod. v obchodnom dome Y.a ulici G. XXXX/XX v H. nad H. si pod bundu ukryl 3 kusy SD karty s kapacitou 8 GB v celkovej hodnote 29,97 € a s takto ukrytým tovarom prešiel bez zaplattenia cez pokladničnú zónu, kde bol následne zastavený a kontrolovaný pracovníkom SBS, ktorému sa ku skutku priznal a odcudzený tovar bez poškodenia vydal, čím poškodenej spoločnosti Y. G. republika v.o.s., U. X. XX/A, H., IČO:35790164 spôsobil škodu vo výške 29,97 Eur, hoci bol dňa 12.8.2013 Mestskou políciou Bánovce nad Bebravou v blokovom konaní postihnutý za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č.372/1990Zb., za ktorý mu bola blokom na pokutu nezaplattenú na mieste č. AB XXXXXX uložená bloková pokuta vo výške 30 Eur a hoci bol Okresným súdom Bánovce nad Bebravou trestným rozkazom sp.zn.0T/18/2012 zo dňa 22.5.2012, právoplatným dňa 31.5.2012, uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák.

Za tento trestný čin bol obžalovaný C. C. odsúdený podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. l/, § 37 písm. m/ Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zároveň okresný súd podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č.k.0T/8/2014-51 zo dňa 5.3.2014 a výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č.k.0T/19/2014-140 zo dňa 30.7.2014, ako aj

ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej pätnásťdňovej lehote napadol odvolaním obžalovaný prostredníctvom svojej obhajkyne pre nesprávnosť jeho výrokov o vine a o treste. Obhajkyňa obžalovaného v písomných dôvodoch odvolania namietla skutočnosť, že v súčasnej dobe v predmetnej trestnej veci ide o nesprávnu kvalifikáciu skutku, nakoľko obžalovaný si k 2.3.2015 uhradil všetky blokové pokuty za priestupky, čím došlo k ich zahľadaniu a predmetný skutok nie je možné kvalifikovať ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. por. s poukazom na uznesenie Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky IV Pz/234/14/1000-9 uverejnené v Právnych listoch dňa 1.2.2015. Podľa jej názoru zaplatením blokovej pokuty uloženej v priestupkovom konaní dochádza k vykonaniu sankcie za priestupok a tým aj k zahľadaniu priestupku. Obžalovaný pritom požiadal svojich príbuzných, aby mu všetky pokuty za priestupky uhradili, čo sa aj stalo. Ako doklad priložila k odvolaniu poštové poukážky o uhradení priestupkov. Obžalovaný ďalej uviedol, že pokuta z priestupku zo dňa 12.8.2013, ktorá bola kritériom na kvalifikáciu skutku v zmysle § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. por. v tomto konaní bola uhradená dňa 26.2.2015 poštovou poukážkou k pokutovému bloku AB 0614513. V súčasnej dobe nie je možné mu pripisovať spáchanie skutku v zmysle uvedenej skutkovej podstaty. Obžalovaný poukázal na to, že sa ku skutku po jeho spáchaní priznal, spáchanie skutku oľutoval a spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní, pričom u obžalovaného sa nejedná o nebezpečného recidivistu. Obžalovanému sa trest uložený napadnutým rozsudkom javí ako neprimerane prísny, a je toho názoru, že na nápravu páchatelia a ochranu spoločnosti postačí obžalovanému uloženie i miernejšieho trestu. Obžalovaný z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil vo všetkých výrokoch, a aby v prípade rozhodnutia o vine obžalovaného, mu uložil miernejší trest.

K odvolaniu obžalovaného C. C. sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou (ďalej len „prokurátor“), v ktorom uviedol, že považuje napadnutý rozsudok za zákonný a uložený trest za primeraný. Poukázal na to, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že sa cíti vinným zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. V čase, keď sa skutku dopustil (dňa 12.12.2013) nemal a ani nemohol mať zahladené rozhodnutie o priestupku sp.zn.AB614513 zo dňa 12.8.2013, nakoľko túto pokutu v čase spáchania trestného činu nemal zaplatenú a túto účelovo zaplatil až dňa 26.2.2015, teda v čase, keď už bol okresným súdom odsúdený. V tejto súvislosti prokurátor uviedol, že je potrebné neopomenúť ani tú skutočnosť, že v prípade takéhoto výkladu, aký zaujala obhajkyňa obžalovaného v podanom odvolaní, by sa už jednalo o rozšírenie ustanovení tretej hlavy Trestného zákona upravujúceho zánik trestnosti, čo by znamenalo nezákonné rozšírenie dôvodov zániku trestnosti, nakoľko zánik trestnosti činu je možný len výlučne z dôvodov uvedených v Trestnom zákone a tieto nemožno ďalej svojvoľne rozširovať. Prokurátor z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poškodená spoločnosť sa do konania verejného zasadnutia k odvolaniu obžalovaného písomne nevyjadrila.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu prokurátorka Krajskej prokuratúry v Trenčíne navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný C. C. na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhol, aby bolo jeho odvolaniu vyhovené.

Krajský súd ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania obžalovaného, nezistiac dôvody na postup v zmysle § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku, preskúmal podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť obžalovaným napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že je potrebné napadnutý rozsudok v celom výroku o uloženom treste zrušiť. Zároveň krajský súd postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol a upustil u obžalovaného C. C. od uloženia súhrnného trestu, pretože tresty uložené obžalovanému skoršími rozsudkami, a to trestným rozkazom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp.zn.0T/8/2014 zo dňa 5.3.2014 a rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp.zn.0T/19/2014 zo dňa 30.7.2014, považuje na ochranu spoločnosti a nápravu páchatelia za dostatočné.

Pokiaľ ide o preskúmanie správnosti postupu okresného súdu, ktoré predchádzalo vydaniu odvolaním napadnutých výrokov rozsudku, z obsahu odvolania obžalovaného vyplýva, že odvolanie neobsahuje žiadne námietky voči postupu okresného súdu, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Na základe preskúmania veci odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd vykonal vo veci dokazovanie zákonným spôsobom a v potrebnom rozsahu. Postupom podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Trestného poriadku prijal uznesením vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny v zmysle § 257 ods. 1 písmeno b/ Trestného poriadku a zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie uvedeného skutku nevykoná v dôsledku čoho vykonal dokazovanie len vo vzťahu k výroku o treste. V súlade s ustanovením § 257 ods. 5 Tr. por. prijaté vyhlásenie obžalovaného o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Krajský súd z uvedených dôvodov nepreskúmal a ani v súlade s citovaním ustanovením nemohol preskúmať výrok o vine napadnutého rozsudku.

Okresný súd rozhodnutie primerane odôvodnil, keď uviedol akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov s ohľadom na dôvodnosť prijatia jeho vyhlásenia o uznaní viny. Okresný súd nepochybil ani pri právnom posúdení konania obžalovaného, ktorý svojim konaním naplnil všetky znaky prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák.

Odvolací súd pri preskúmaní výrokov o treste napadnutého rozsudku dospel k záveru, že považuje výrok o uloženom treste odňatia slobody obžalovanému C. C. za neprimeraný. Okresný súd, vychádzajúc zo správne zisteného skutkového stavu a právnej kvalifikácie konania obžalovaného, pochybil vo výroku o treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd pri ukladaní trestu obžalovanému nedôsledne zhodnotil podmienky pre ukládanie súhrnného trestu obžalovanému a nezistil, že u obžalovaného sú splnené aj podmienky na postup podľa § 44 Tr. zák., teda na upustenie od uloženia súhrnného trestu.

Z pripojeného trestného spisu Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp.zn.0T/8/2014 a sp.zn.0T/19/14 odvolací súd zistil, že obžalovaný C. C. bol trestným rozkazom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 5. marca 2014, sp.zn.0T/8/2014 uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. a odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, ktorý mu bol podmienene odložený so skúšobnou dobou v trvaní 3 roky. Tento trestný rozkaz bol doručený obžalovanému C. C. dňa 11.3.2014 a nadobudol právoplatnosť dňa 20.3.2014. Výkon tohto trestu bol mu nariadený dňa 16.12.2014. Ďalej bol obžalovaný uznaný za vinného rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, sp.zn.0T/19/2014 zo dňa 30.7.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 23.9.2014, sp.zn.23To/119/2014 z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov nepodmienene, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. V súlade s ustanovením § 42 ods. 1 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu. Odvolací súd v tejto súvislosti uvádza, že v prípade vydania trestného rozkazu účinky vyhlásenia odsudzujúceho rozsudku nastávajú okamihom doručenia trestného rozkazu obžalovanému do vlastných rúk. V predmetnej trestnej veci bolo zistené, že trestný rozkaz Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp.zn.0T/8/2014 zo dňa 5.3.2014 bol doručený obžalovanému dňa 11.3.2014 a rozsudok Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp.zn.0T/19/2014 bol vyhlásený dňa 30.7.2014, pričom skutok v tejto trestnej veci spáchal dňa 12.12.2013 (skôr ako mu bol doručený trestný rozkaz a vyhlásený rozsudok), preto boli podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. u obžalovaného splnené podmienky na ukládanie súhrnného trestu za zbíhajúcu sa trestnú činnosť obžalovaného v trestnej veci Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp.zn.0T/8/2014, sp.zn.0T/19/2014 a sp.zn.5T/20/2014. Vzhľadom na povahu a charakter spáchaného trestného činu, osobu obžalovaného C. C., výšku a rozsah spôsobenej škody (uvedeným trestným činom obžalovaný spôsobil škodu vo výške 29,97 Eur), zistené dve poľahčujúce okolnosti na strane obžalovaného podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., že sa obžalovaný C. C. priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval (na túto poľahčujúcu okolnosť správne poukázal i okresný súd) i poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., že obžalovaný napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, keďže urobil v konaní pred súdom vyhlásenie o priznaní viny v zmysle § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. a okresný súd ho prijal, a pri zistení jednej prítiažujúcej

okolnosti na strane obžalovaného v zmysle § 37 písm. m/ Tr. zák., odvolací súd dospel k záveru, že u obžalovaného sú v predmetnej trestnej veci splnené zákonné podmienky na upustenie od uloženia súhrnného trestu odňatia slobody podľa § 44 Tr. zák., pretože tresty, ktoré boli obžalovanému uložené skorším trestným rozkazom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 5.3.2014, sp.zn.OT/8/2014, doručený obžalovanému dňa 11.3.2014 (právoplatným dňa 20.3.2014) vo výmere 6 mesiacov, ktorý mu bol podmiennečne odložený so skúšobnou dobou v trvaní 3 roky a rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, sp.zn.OT/19/2014 zo dňa 30.7.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 23.9.2014, sp.zn.23To/119/2014 vo výmere 6 mesiacov nepodmienečne s jeho zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, je dostatočný na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a.

Vzhľadom na uvedené dôvody odvolací súd na podklade podaného odvolania obžalovaného zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. napadnutý rozsudok u obžalovaného len vo výroku o treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu a pochybenie okresného súdu postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. napravil tak, že u obžalovaného C. C. podľa § 44 Tr. zák. upustil od uloženia súhrnného trestu odňatia slobody.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.